

مطالعه تطبیقی نقوش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشابور، قرن ۳ و ۴ م.ق) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه گشتالت

افسانه جعفر طیاری^۱، علیرضا خواجه احمد عطاری^۲، فرناز معصوم زاده^۳

^۱کارشناس ارشد صنایع دستی، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲دانشیار گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳استادیار گروه ارتباط تصویری، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۶/۲۸، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۱/۱۰/۰۷)

چکیده

سامانیان افرون بر ارتباط گسترده با مناطق مختلف، با احیای هنر ایران پیش از اسلام، زمینه‌های رشد و شکوفایی فرهنگ و هنر ایران را فراهم آوردند. از دستاوردهای این زمینه‌سازی، کاربرد متفاوت تزیینات خوشنویسی بر ظروف سفال سامانی است که با تمرکز بر اندیشه ایرانی و تأثیرپذیری از نقوش هم‌عصر خود در سفال دوره تانگ چین شکل گرفته است. مسئله اینجاست که تنوع خطوط کوفی و ساده‌سازی نقوش پرندگان در سفال سامانی چه شباهت‌هایی با نقوش سفال تانگ و تفکر آن دارد؟ این مقاله با هدف شناخت ویژگی‌های مشترک بصری و معنایی خوشنویسی و دیگر نقوش سفال دو منطقه نیشابور و چانگشا، بر این فرض می‌باشد که روابط بینافرهنگی میان این دو تمدن در شکل و محتوا، مبتنی بر چرخش زمان، گردش طبیعت و بهویژه ارتباط انسان با جهان هستی است که از طریق عناصر طبیعت در تزیینات بازنمایی شده است. نگارندگان با روش توصیفی-تحلیلی به مطالعه تطبیقی عناصر بصری و اندیشه‌های این دو دوره بر اساس اصول گشتالت پرداخته و به این نتیجه رسیده‌اند که نقوش سفال‌های هر دو منطقه بر پایه اصول گشتالت مشترکی شکل گرفته است که معناهای مشابهی از تفکر دائوئیستی و عرفان اسلامی را در بر دارد، بهطوری‌که در طرح اندازی برخی از نقوش رایج سفال سامانی تأثیراتی از تفکر چین مشاهده می‌شود.

واژه‌های کلیدی

سفال نیشابور، سفال چانگشا، دوره سامانی، دوره تانگ، نقوش سفال، گشتالت.

استناد: جعفر طیاری، افسانه؛ خواجه احمد عطاری، علیرضا و معصوم زاده، فرناز (۱۴۰۲)، مطالعه تطبیقی نقوش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشابور، قرن ۳ و ۴ م.ق) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه گشتالت، نشریه هنرهای زیبا - هنرهای تجسمی، ۴۵-۵۵، ۲۸(۱).

^۱ مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول با عنوان «مطالعه ویژگی‌های بصری نقوش پرندگان و کتیبه‌های سفال‌های دوره سامانی (نیشابور) براساس اصول طراحی گشتالت به منظور طراحی زیورآلات چوبی» می‌باشد که با ارائه نگارندگان دوم و سوم ارائه شده است.

E-mail: a_jafartayari@yahoo.com ، ۰۹۱۳۲۶۷۰۰۱۳. **نویسنده مسئول: تلفن:

مقدمه

تأثیر شده است (ایزوتسو، ۱۴۰۰). افزون بر این، اندیشهٔ داؤ ریشهٔ اصلی نظریه‌ای است که از قرن بیستم به بعد در روانشناسی به نام «گشتالت» مطرح گردید (Behrens, 1998, 302). این نظریه کاربرد بسیار گسترده‌ای در هنرهای تجسمی یافت که به چگونگی قرارگیری عناصر در یک زمینه با هدف تأثیر بیشتر بر مخاطب می‌پردازد. بر اساس این نظریه عناصر در ترکیب‌بندی یک مفهوم کلی پیدا می‌کنند، بدون آنکه خودشان به تنها بیان معنارا داشته باشند. ازین‌رو دو پرسش به میان می‌آید: نخست اینکه، چگونه می‌توان نقوش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دو منطقه نیشابور و چانگشا در دوره سامانی و تانگ را بر اساس اصول طراحی گشتالت تحلیل نمود؟ دوم، با توجه به ارتباط فرهنگی دو منطقه نیشابور و چانگشا چه تأثیر و رابطه‌ای بین هنر سفالگری و اندیشه آن‌ها وجود دارد؟ نگارندگان این پژوهش در نظر دارند با فرض بر اینکه اصول گشتالت مشترکی در هنر نقش‌اندازی سفال‌های این دو دوره به کار رفته است، صورت و معنای نقوش سفال‌های هر دو منطقه را بر اساس اصول گشتالت تحلیل کنند و تأثیر تفکر هر دوره را بروی شکل‌گیری این اصول نشان دهند. شایان ذکر است، این بررسی به روش توصیفی-تحلیلی و با رویکرد تطبیقی بین دو منطقه با گرآوری مطالب به شیوه کتابخانه‌ای صورت گرفته است.

طبیقی محصولات یافت شده در ایران و محصولات بلک استون «در باره مقصد کشته غرق شده بحث کرده‌اند. آن‌ها با توجه به طرح و نقش‌اندازی سفال‌ها معتقد هستند که محصولات برای ایران ساخته شده و در حال انتقال به ایران بوده است. مقتی پور و همکاران (۱۳۹۹) در مقاله‌ای با عنوان «مطالعه تطبیقی فرم، تکنیک و کاربرد سفالینه‌های منطقه نیشابور در دوره سامانی با تولیدات منطقه چانگشا در دوره تانگ» از پیدا شدن آثاری از تولیدات منطقه چانگشا در نیشابور وجود تشابهات تکنیکی و تربینی در آثار دو منطقه و بهویژه در باره استفاده از خوشنویسی که جز شیوه‌های معمول تزیین چانگشا بوده و در ایران تا قبل از نیشابور قابل مشاهده نبوده است، صحبت می‌کنند. اسماعیلی جلودار و جعفرنیا (۱۳۹۵) در مقاله‌ای با عنوان «از چانگشا تا سیراف، تحلیلی بر بازگانی دریایی ایران و چین در هزاره اول میلادی با استناد بر یافته‌های سفالین چانگشا و منابع نوشتاری» از سابقه تجارت ایران و چین از دوره اشکانی سخن به میان آورده است. آن‌ها به سفال‌هایی از پارسیان که در منطقه مرزی تانگ پیدا شده و سفال‌هایی از تانگ که در خلیج فارس، سامرا و نیشابور در خراسان به دست آمده نیز اشاره می‌کنند. افزون بر این، دستغیب (۱۳۹۴) در مقاله‌ای با عنوان «تأثیر اسلام بر سفالگری خراسان با مقایسه تطبیقی نقوش سفال‌های چین و نیشابور در دوره سامانی» به این موضوع می‌پردازد که دوره سامانی، علاوه بر ارتبردن از هنر پیشین ایرانی از سفال‌های وارداتی چین نیز الهام گرفته است، که تأثیرات آن را می‌توان در شیوه‌های لعادبه‌ی، ترکیب‌بندی نقوش کتیبه‌ای یا استفاده از نقوش چینی با تغییراتی در مضمون آن مشاهده کرد. در مقاله‌ای دیگر، دستغیب و ظفرمند (۱۳۹۴) با عنوان «مطالعه تطبیقی نقوش پرنده در سفالینه‌های ایران دوره عباسی و سفال‌های چین (قرن ۹ میلادی)» با بررسی نقوش ایرانی بخصوص نقش پرندگان به این نتیجه می‌رسد، که نقوش نیشابور مربوط به قرن ۹ و ۱۰ میلادی بیشترین

سلسله سامانیان (۹۹۹-۸۱۹ م.ق) در ایران با سلسله تانگ (۹۰۷-۶۱۸ م.) در چین هم‌زمان بوده و ارتباطات وسیع تجاری و اقتصادی بین آن‌ها وجود داشته است (حسن، ۱۳۸۴، ۲۰). از طرفی در دوران کهن و همچنین بعد از اسلام زبان‌های ایرانی در میان ایغورها و فارسی‌زبان‌ها در آسیای میانه و مواراءالنهر و ترکستان چین، نفوذ داشته و تا آن سوی دیوار چین نیز گسترش یافته است. با توجه به اینکه ریشه دو خط کوفی و ایغوری (که به خط چینی ترکی نزدیک است)، خط میخی و پیش از آن فنیقی است، شباهت فرم این دو نوع خط (کوفی و چینی) را بر روی آثار به جای مانده از هنر این دو سلسله می‌توان مشاهده کرد (بدیعی، ۱۳۷۷، ۲۰). به خصوص اینکه هر دو ملت (ایران و چین)، ارزش و جایگاه ویژه‌ای برای خوشنویسی قائل بودند و در مواردی اصطلاحات مشابه در بین خوشنویسان در هر دو ملت در این زمینه وجود دارد، همچون: «از حرکات غاز پیروی کن» (ایمانی، ۱۳۸۵، ۱۳) در خوشنویسی چینی که با استفاده فراوان نقش پرندگان در کتیبه‌های خط کوفی قرابت دارد. نظری به سیر اندیشه در این دوران، گویای رواج اندیشه صوفی‌گری^۱ در ایران و اندیشهٔ داؤ‌ویسم^۲ در چین است. دو اندیشه‌ای که شباهت آن‌ها بهویژه از نظر اشاره به مفهوم «وحدت در کثرت» در پژوهش‌های پیشین

روش پژوهش

این تحقیق به روش توصیفی-تحلیلی و با رویکرد تطبیقی صورت گرفته است. برای جمع‌آوری اطلاعات از روش کتابخانه‌ای و فیش‌برداری مطالب بهره جسته و برای تحلیل آثار از رویکرد گشتالت استفاده شده است. روش نمونه‌گیری غیرتصادفی و هدفمند است و برای این منظور تعداد پنج سفال از هر یک از دو منطقه ایران و چین انتخاب شده است. در این راستا تلاش شده است این پنج سفال دارای ویژگی‌های بصری مشترک از منظر اصول گشتالت باشند.

پیشینهٔ پژوهش

در زمینه رابطه سفال ایران و چین محققان بسیاری از جمله پوپ (۱۳۸۵) در کتاب سیر هنر ایران، درباره ارتباط ایران و چین در دوره تانگ و بهویژه تأثیر سفال سه‌رنگ و تکرنگ سفید دوره تانگ بر سفال دوره سامانی اشاره کرده‌اند. زکی محمدحسن (۱۳۸۴) نیز در کتابی با عنوان چین و هنرهای اسلامی درباره ارتباط تجاری و اقتصادی و تأثیرپذیری هنر دوره سامانی از دوره تانگ در چین و همچنین استفاده از هنرمندان چینی در دربار سامانی سخن گفته است. مذوimali و بادیکسیری (Madhumali & Buddikasiri, 2021) در مقاله‌ای تحت عنوان «بازار سفال چانگشا در جاده ابریشم باستانی» به مطالعه آثار و فرهنگ سفال سفید دوره متأخر تانگ در چانگشا که به تازگی از حفاری زیردریایی از بقایای یک کشتی به دست آمده، پرداخته و نقش و تأثیر آن را در تجارت دریایی جاده ابریشم و از جمله ارتباط با شهرهای نیشابور و سیراف در ایران بیان می‌کنند^۳ و همچنین در مقاله خود تصاویری از قطعاتی از سفال چانگشا آورده‌اند که در نیشابور یافت شده‌اند. عبابی و جعفرنیا (Abaie and Jaafarnia, 2015) در مقاله‌ای با عنوان «مقصد کشتی بلک استون^۴ کجا بوده است: مطالعه

مطالعه تطبیقی نقوش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشاپور، قرن ۳ و ۴ م.C) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م.) براساس نظریه گشتالت

به کاررفته در ترکیب‌بندی‌های سفال‌های این دو دوره بدست آورد و آنها را مورد مطالعه تطبیقی قرار دهد و علاوه بر کشف ویژگی‌های مشترک نقوش سفال دوره سامانی (نیشاپور) و دوره تانگ (چانگشا)، نزدیکی این رویکرد را با نظام اندیشه ایران و چین نمایان سازد.

مبانی نظری پژوهش

تاریخ اجتماعی و فرهنگی در دوره سامانی و تانگ در ایران و چین (۳ و ۴ م.C و ۹ و ۱۰ م.)

فرمانروایی سامانیان در شرق، خراسان، ماورانه‌ر، ترکستان و شمال ایران بود (فرای، ۱۳۸۷، ۲۲۸). غنای فکری جامعه اسلامی حکومت سامانیان برای مواجهه با اندیشه مخالف، باعث به وجود آمدن فرقه‌ها و تحله‌های گوناگون دینی و فکری شد که حتی بسیاری از گروه‌های دینی از سرزمین‌های دیگر به این منطقه مهاجرت می‌کردند، گستره ارتباط تجاری آنها از شرق به هندوستان و چین، از غرب به بغداد؛ از سوی دیگر تجارت با ترکان و خزران و سرزمین اسلام‌ها و جنوب روسیه و کشورهای اروپایی شرقی و رونق صنعت و کشاورزی همه به جهت همین تجارت گستردگی خارجی در مسیر جاده ابریشم بود که در حفظ امنیت آن هم بسیار می‌کوشیدند (ناجی، ۱۳۸۶، ۳۱۲). در عین حال بسیاری از کشتی‌های چینی به جهت بازرگانی با ایران و مناطق اطراف آن در بندر سیراف بارگیری می‌کردند. دوره حکومت سامانیان مقلن با اواخر دوره حکومت تانگ (۶۱۸-۹۰۶ م.) در چین بود. در آن دوره استفاده هنرمندان چینی برای پادشاهان سامانی کاری آسان بود (حسن، ۱۳۸۴، ۱۹-۲۰). از برجهسته‌ترین هنرهای این دوره، سفالگری و از مراکز مهم این هنر، علم و فلسفه، نیشاپور می‌باشد، نیشاپور به ساخت تنه ظروف سفالی و نیز تولید مرکب سیاه شهرت داشت (ناجی، ۱۳۸۶، ۴۲۴). سفال‌های ارزنده‌ای که از این منطقه بدست آمده دارای نقوش هندسی، حیوانی، پرندگان، گیاهی، انسانی و خوشنویسی به خط کوفی و سفال‌هایی با لعب پاشیده سه رنگ است. شاخص‌ترین این سفال‌ها، سفال‌های دارای خوشنویسی است که خود شامل خوشنویسی به همراه نقوش حیوانی و گیاهی و بهتنهایی بر زمینه سفید و زمینه نخودی رنگ و یا در ترکیب با فرم پرندگان است که بر روی سفال‌ها نقش شده‌اند، از رنگ‌های به کاررفته در این سفال‌ها، رنگ سبز زیتونی بوده که بعد از پخت به سیاهی می‌رود و در اطرافش رنگ زرد پس می‌داده است. رنگ قرمز روش، رنگ دیگری بود که در سفال‌ها به کار رفته است. از مهم‌ترین و پرکاربردترین رنگ‌های خوشنویسی‌ها، رنگ سیاه منگنز بوده است که جذب لعب می‌شده و در گوشه‌ها متمایل به ارغوانی است. رنگ دیگر، سیاه آهن است که چون به خورد لعب می‌رود به قهوه‌ای خرمایی می‌زند و رنگ قهوه‌ای تیره در ظروف مرغوب مورد استفاده قرار می‌گرفته است (خلیلی، ۱۳۸۴، ۵۱).

آنچه که در خوشنویسی‌ها قابل تأمل است تنوع در طراحی حروف و نوع نگارش آنها، از حرکات و حروف واحدی استفاده که شده است (مانند الف) که این ظاهراً می‌توانسته توسط وسیله‌ای شابلون مانند یا قالب قابل اجرا باشد و بیشتر کتیبه‌نویسی‌ها با دست انجام نشده‌اند (قوچانی، ۱۳۶۴، ۵).

اندیشه‌های گوناگون فلسفی و عرفانی تأثیرات بسیاری بر هنر این دوران داشته است، از جمله مکتب اخوان‌الصفا که تفکر شان تحت تأثیر فلسفه یونان (نوافل‌اطوئینیان)، فلوطین و به خصوص هندسه فیثاغورث ولی

شباهت را با نمونه‌های چینی هم‌عصر خود (تانگ) قرن ۹ میلادی دارد. درباره رابطه این سفال‌ها و بهویژه رابطه فرهنگ و اندیشه دوره سامانی و تانگ، پژوهش‌هایی صورت گرفته است، چنانکه یانگ (Yang, 2011) در فصلی از کتاب کشته‌شکسته^۵ تحت عنوان «سفال‌های چانگشا دوره تانگ»، افزون بر داده‌های باستان‌شناسی، برداشت‌هایی درباره تاریخ و هنر، باورهای مذهبی و رسوم این دوره از آثار سفالین ارائه می‌دهد و در نهایت علاوه بر ویژگی‌های فنی سفال‌ها، به جنبه‌های زیباشناختی این آثار اشاره می‌کند که با کمترین عناصر تزیین شده و در بیشتر آن‌ها جنبه‌های شاعرانه یا کنایه‌آمیز از موقعیت اجتماعی، سیاسی و مذهبی آن دوران بازنمایی شده است. پونکر و جی (Punekar & Ji, 2016) نیز در مقاله‌ای با عنوان «ظروف سفالین در مسیر جاده ابریشم باستانی- مطالعه‌ای از تأثیر بینافرهنگی بر فرم محصولات» درباره تأثیر و تأثرات کارگاه‌های سفالگری در مسیر جاده ابریشم و بهویژه کارگاه‌های سفال چانگشا و کارگاه‌های سفال گجرات و راجستان بحث می‌کند و گسترش آینین بودا را از چین تا هند دلیلی برای تبادلات فرهنگی در این دوران می‌انگارد. ایزوتسو (۱۴۰۰) در کتابی با عنوان صوفیسم و تائویسم به مقایسه تطبیقی مفاهیم عرفانی با اندیشه دائو پرداخته است. او با مقایسه دو نظام اندیشه فلسفی دائو و عرفانی صوفیان، علی‌رغم ارتباط تاریخی‌شان، یک گفت‌و‌گویی فراتاریخی را بر پایه مفهوم انسان کامل در هر دو اندیشه به تأیید رسانده است. پژوهش‌های بعدی در زمینه رابطه اندیشه ایرانی و شرق دور بر پایه نتایج ایزوتسو شکل گرفته است، مانند موراتا (Murata, 1992) که در کتابی با عنوان دائوی/اسلام: مرجعی برای شناخت رابطه جنسیت با تفکر اسلامی به رابطه قوانین اسلامی با تفکر دائو و کنسپیسیون پرداخته است و بدین ترتیب با بر Sherman برخی از صفات خداوند و مقایسه آن با مفهوم بین و یانگ به برجسته‌بودن وجه یانگ (مردانه) در قوانین اسلامی اشاره کرده است. اشوتز (Eshots, 2006) نیز در مقاله‌ای با عنوان «ميراث صوفي و دائويسيست و جهان محلی شدن يا دو نوع از تمدن و دو گونه گفت‌و‌گو» با تکیه بر آراء ایزوتسو بهویژه مفهوم «وحدت در كشت»، «سلسله مراتب وجود» و تغییر دائمی احوال درونی انسان، یک تفکر پایدار در تمدن‌ها را بر جسته می‌کند و آن را به تناقض میان جهانی شدن و بومی شدن ربط می‌دهد. او نتیجه می‌گیرد چنانکه هسته مركزي تمدن‌ها بر مفاهيم بومي و سنتي استوار باشد، گسترش و بيروني سازی آن همچون آموزه اساسی دائو خود به خودی و بدون کوشش فراهم خواهد آمد.

در نهایت، بیشینه این پژوهش به رابطه اندیشه دائو با نظریه گشتالت بر می‌گردد، پرل (Perls, 1969) در کتاب گشتالت‌درمانی، از نخستین کسانی است که به ارتباط تفکر شرقی با نظریه گشتالت پرداخته است. او چهار مفهوم اساسی کنترل (درونی و بیرونی)، کمال (خودآگاهی)، حال (آگاهی) و نیستی (پنج لایه از اختلال روانی)، مفاهیم روان‌شناختی را با مفاهیم فلسفه شرقی مقایسه می‌کند. بارلو (Barlow, 1983) نیز در پایان‌نامه‌ای با عنوان «گشتالت‌درمانی: اقتباس یک نظریه روان‌شناختی» به طور دقیق‌تری نظریه گشتالت‌درمانی را بر پایه آراء ۲۷ کمک نظریه گشتالت، فلسفه دن بودا، دائویسم و پدیدارشناسی تبیین کرده است.

این پژوهش در تلاش است تا بتواند با تحلیل آثار بر اساس رویکرد اصول گشتالت، این اصل پراهمیت روانشناسی در آثار هنری را در قواعد

مکتب اخوان‌الصفا به ترتیب بدین‌گونه بیان شده‌اند: «خدا»، «جهان کوچک-انسان کبیر»، «فنای جهان» و «معداد»، و «کیفیت خلق: فیض» (قمری، ۱۳۶۳، ۵۵-۴۳). عصر اخوان‌الصفا (قرن چهارم مق) دوره نفرقه و تشکیل حزب‌های گوناگون بود، کشور اسلامی تجزیه و امراء و حکام به جدال با یکدیگر برخاستند؛ از این‌رو، اندیشهٔ «وحدت» در تمام آراء و عقاید ایشان آشکار است. آن‌ها خواستار مساوات بودند، بلکه خواستار وحدتی بودند که در تمام عناصر متباین و ناهمگون به صورت فراگیر، از پایین‌ترین مرتبه تا بالاترین آن، تحت یک نظام دقیق گرد آمده بودند (همان، ۶۲). دائو در آیین دانویسیم خارج از مقوله‌ها است و از دو وجه به نام (woo-مینگ (Wu-ming)، نه-موجود (wo) و موجود یا با نام (یو-مینگ (Yu-ming) که به یکدیگر وابسته‌اند، شکل گرفته است. یک مشخصه اصلی دائو، خودانگی‌ختگی (ذی-جن (Tzu-Jan) است (مینگ و دیگران، ۱۳۸۸، ۷۸). این مفهوم کلیدی (دائو) در آیین بودا با مفهوم «وحدت» در مکتب اخوان‌الصفا مشابهت دارد. تفاوت در این دو تفکر نیز از همین مفهوم کلیدی سرچشمه می‌گیرد؛ به گونه‌ای که در مفهوم‌های «انسان و جامعه» و «نمادپردازی و اسطوره‌پردازی»، مکتب دائو تفاوت‌های مشهودی با تفکر اخوان‌الصفا پیدا می‌کند. در مفاهیم بنیادین این دو تفکر شباهت‌هایی هست که در ادامه ذیل اصول گشتالت به آن پرداخته می‌شود، در این مفاهیم مشترک، تفاوت‌هایی نیز محسوس است که بیشتر به شکل بیان مربوط می‌شود و به پیروی از آن، نحوه نقش‌اندازی سفال‌ها نیز در دو فرهنگ گوناگون شده است.

انسان، هدف‌ها و آرمان‌هایی دارد که سعی می‌کند آنها را با دنیا اطراف خود هماهنگ سازد. او تمایل دارد چیزی را در پس چیز دیگری ببیند. نیازهای فرد و شرایط روانی محیط او بر او تأثیر می‌گذارد و او سعی در یکپارچه و کلی دیدن همه عناصر با هم دارد و در رفع نواقص می‌کشد. در این تماس‌های پویا با آنچه در اطراف اوتست، نیروهای متقابل تأثیرگذار هستند که انسان آنها را توسعه می‌دهد و خود از آنها شکل می‌گیرد و زندگی‌اش را می‌سازد. جهان و ادارک از قوانین یکسانی پیروی می‌کند، این موضوع از گذشته تاکنون در جهان‌بینی بشریت وجود داشته و زندگی انسان‌ها را تحت تأثیر قرار داده است. آنچه را که در قرن سوم پیش از میلاد در چین در دائودجینگ می‌گوید: سی پره یک چرخ در محوری به هم می‌رسند، کالسکه را اما کار آن قسمتی انجام می‌دهد که تهی است» (لائوتزو، ۱۳۹۷، ۲۵) و یا در ایران در مکتب اخوان‌الصفا همانند «توازن سکوت در بین اصوات در شعر و رعایت نسبت بین حروف ساکن و متحرک» (الرسائل، بی‌تا، ج. ۱، ۱۸۵؛ به نقل از بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۶۵) و قواعد ادراکی از جهان هستی مطرح شده بودند، در قرن بیستم به صورت علمی در روانشناسی بیان شد و برای این نوع درک از محیط، اصولی را مشخص کردند و آن را «قووانین گشتالت یا کل سازمان‌بافتة» نامیدند و بهنوعی «گشتالت یا کل تجربه ادراکشده، خاصیتی است که در اجزای آن وجود ندارد» (شاپوریان، ۱۳۸۶، ۷۴). این اصل بیشترین کاربرد را در هنرهای تجسمی داشت، که برای چیدمان عناصر در کنار هم چندین اصل را در نظر گرفتند، که می‌توان آنها را در تطبیق با نوع تفکر مکاتب مختلف نیز هماهنگ دانست که در ادامه در مثال با دو تفکر دائو و اخوان‌الصفا شرح داده می‌شوند: مشابهت، مجاورت، تقارن و توازن، پیوستگی، روابط شکل و زمینه، بستگی، سرنوشت مشترک و فراپوشاندگی.

با استناد بر آیات قرآن بود. تأثیر اندیشهٔ اخوان‌الصفا را به جهت به کارگیری نمادین اعداد و اصول هندسی، همچنین به کارگیری تناسبات موجود در عالم با تناسباتی که بر روی سفال‌ها به کاررفته، در طراحی سیاری از سفال‌های نیشاپور می‌توان مشاهده کرد. اخوان جایگاه خاص و ویژه‌ای برای خوشنویسی قائل بودند و با توجه به اصل حرف، کیفیت ترتیب، کمیت مقدار و نسب تألف فاضله سعی در تبیین زیبایی‌شناسی حروف و خوشنویسی داشته‌اند، چنان‌که اصولی را به جهت نگارش برای ایجاد تناسبات در خط مطرح داشته‌اند (بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۰۶). از طرفی آنها در بسیاری از مباحث پایه‌گذار آرای فلاسفه مسلمان بعد از خود از جمله این عربی، شیخ اشراق، مولانا و غیره بوده‌اند (همان، ۱۰۶). در همین زمان در دوره تانگ، چین نیز حوزهٔ فرمانروایی اش را بسیار گسترش داد و مرزهای قلمروی آن تاغرب آسیا پیشروی کرد. دوره‌ای پویا و زنده که در عرصهٔ فرهنگی از نظر موسیقی، ادبیات و هنرهای تجسمی... بسیار غنی بود و نقطه اوج هنر چین و زمینهٔ خلاق ترین دوره تاریخ چین مهیا شد (دورانت، ۱۳۴۷، ۹۶۳).

بیشترین روند فکری آن دوران بر اساس مکتب دائویسیم بود که بر پایه اهمیت و لذت‌بردن از طبیعت و همگامشدن انسان با طبیعت است و تأکید بر اخلاقیات و دور از استدلال و منطق و آزمایش قرار داشت و تنها از راه شهود و نفی منویات درونی می‌توان به دائو یا طریقت اصلی زندگی دست یافتد. اصل تفکر دائو بر «کردن کاری با کاری نکردن است» (که البته منظور میانه‌روی در کارهاست). طبیعت به خصوص نقش پرندۀ و حیوانات و گیاهان موضوع اصلی سفال‌های دوره تانگ است و ورود خوشنویسی به عرصهٔ هنر سفالگری از اواخر همین دوره (همزمان با دوره سامانی) صورت پذیرفت. بیشترین ارتباط تانگ با ایران از طریق راه ابریشم و همچنین راه آبی از بندر چانگشا در جنوب شرقی چین به سیراف بوده است. سفال‌های چانگشا به اواخر دوره تانگ (نیمه دوم قرن نهم میلادی) برمی‌گردد که بسیار تأثیرگذار بر هنر و سفالگری این دوره شد. این سفال‌ها از لحاظ فرمی تنوع بسیار بالایی دارند شامل کاسه‌های کوچک، بشقاب‌ها، تنگ‌ها و لیوان، قطعات واشرمانند، جعبه‌های تزیینی... است که دارای نقش متنوعی به خصوص نقش گل، پرندۀ و خوشنویسی و عمدتاً به رنگ‌های نخودی، قهوه‌ای هستند (Flecer, 2001, 335). از اکتشافات کوره‌های منطقه چانگشا و لاشه کشتی بليتانگ در اقیانوس هند در سال (۱۹۷۶ م.م.) آثاری ارزشمند نزدیک به ۵۰,۰۰۰ عدد از کاسه‌های کوچک و... با چیدمان خاصی درون کوزه‌های بزرگ به دست آمده‌اند که نشان از صادرات این نوع سفال به منطقه آسیای غربی و آفریقا است (اسماعیلی جلوبار و جعفرنیا، ۱۳۹۵). به واسطه این ارتباط قطعاتی از سفال‌های چین دوره تانگ نیز در نیشاپور به دست آمده است (مقی پور و دیگران، ۱۲۹، ۱۳۹۹).

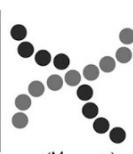
گشتالت در صورت و تفکر اخوان‌الصفا و دائو

آیین دائو، در کنار آیین کنفیسیوس، دو سنت مذهبی-فلسفی مردمان چین است که بیش از دو هزار سال به زندگی آن‌ها شکل داده است. آیین کنفیسیوس به یک نظام اخلاقی و سیاسی و تشکیل جامعه و امپراتوری محدود است؛ در حالی که آیین دائو در درون یک چشم‌انداز جهانی، با علاوه‌های شخصی‌تر و متفاوت‌یک‌تر در ارتباط است (مینگ و دیگران، ۱۳۸۸، ۶۵-۶۸). مفهوم‌های بنیادین جهان و نظم طبیعی در آیین دائو عبارت است از «دائو (وحданیت)»، «جهان‌صغری-جهان‌کبیر»، «بازگشت به دائو» و «تغییر و تحول» (همان، ۷۷-۸۲). این مفاهیم در

مطالعه تطبیقی نقش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (پیش‌بازار، قرن ۳ و ۴ مق) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه‌گشتلت

(تصویر ۷)

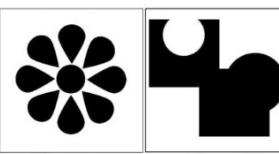
۷-پیوستگی در عناصر

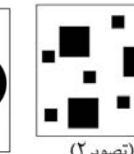
(تصویر ۵)

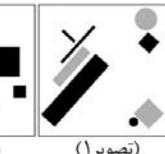
(تصویر ۶)

۵-تقارن در عناصر
۶-تقارن در عناصر
۷-تقارن در عناصر
۸-پیوستگی در عناصر

(تصویر ۳)

(تصویر ۴)

(تصویر ۱)

۱- مشابهت در رنگ عناصر
۲- مشابهت در ابعاد عناصر
۳- مشابهت در اثر همپوشانی
۴- مشابهت در عناصر

(تصاویر ۴-۳)

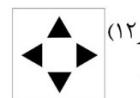
۳- تقارن و توازن: اشكال متقارن و متوازن با هم در يك راستا و يك كل ديده می‌شوند. گاهی اين تقارن مشابه نیست و در اثر توازن ايجاد می‌شود. در آرای اخوان، عالم از هندسه، وزن، ميزان، عدد و حساب آفریده شده است و منظور از قدر در آيات قرآن را همان هندسه و توازن می‌دانند (بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۲۰). هنر و صنعت، حاصل انعکاس صور نفس فلكی بر نفس بشری است (الرسائل، بی‌تا، ج. ۱، ۳۳۵؛ به نقل از بلخاری، ۱۳۸۸، ۹۰) و اين همان چيزی است که در قرون بعد ابن عربي اين‌گونه بيان می‌کند که خداوند می‌خواهد خود را در آينه جهان رؤیت کند و خود را در تجلیات صفات خویش ببیند (ایزوتسو، ۱۴۰۰، ۲۳۳). در دائویسم عناصر متضاد و متقابل هردو به يك اندازه قابل قبول هستند و انسان مقدس همیشه اشياء را در حالت توازن و تعادل می‌بیند و عناصر مقابل هم در وحدت نهايی همان باهم يکی می‌شوند (همان، ۳۸۷) (تصاویر ۵-۶).

۴- پیوستگی: اين اصل را در همگام و هماهنگی معمتم و همیشگی همه موجودات و انسان با طبیعت برای رسیدن به دانو (حقیقت کل) در دائویسم می‌توان دید، هیچ‌چیز در جهان خمیدیر و نرم‌تر از آب روان نیست، لیکن سخت‌ترین چیزها هم نمی‌تواند به آن چیره شود (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۲۱) و یا در قراردادن هستی بر «فلک محیط» و حرکت دایره‌وار افلاک و دور جهان در آرای اخوان الصفا طبق آیات قرآن که می‌فرماید: «کُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ» همه عالم (خورشید و ماه و سیارات و...) در مدار معینی شناورند (قرآن، یس، ۴۰) (الرسائل، بی‌تا، ج. ۲، ۱۷۲؛ به نقل از بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۱۸، ۱۱۱) می‌توان دریافت. بعضی از عناصر به شکلی در يك كل قرار می‌گيرند که چشم و ذهن را در يك مسیر هدایت می‌کنند (تصاویر ۶-۷).

۵- روابط شکل و زمینه: با ترسیم شکل، زمینه هم به وجود می‌آید و شکل و زمینه همدیگر را تعریف می‌کنند. آنها از بین بزند یکدیگر نیستند و یا ارجحیتی برهم ندارند، بلکه به یکدیگر وابسته‌اند (مانند نماد یین و یانگ). این اصل در دائویسم این‌گونه است که هر نمودی ضد یا نقیض یا منفی خود را دارد و همه جهان از «وو» و «یو» یعنی «بدن» و «نبودن» به وجود آمده است (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۱۵). جهان آمیزه‌ای از جفت‌ها یا اضداد است (همان، ۱۱۷). در نظر اخوان، خداوند همه چیز در عالم را بهصورت دوگانه و زوج یا عناصر مکمل آفریده است (نفس و روح، دنیا و آخرت، ظاهر و باطن و...) (خدمی، ۱۳۸۳، ۱۳۵) (تصاویر ۸-۹).

۶- بستگی: در اين اصل عنصری که وجود ندارد توسط عناصر دیگر ساخته می‌شود و حتی اگر کامل نباشد ذهن آن را کامل در ک می‌کند و چشم یکپارچه می‌بیند. در تفکر دائویسم از هستی چیزها سود می‌بریم

FedEx

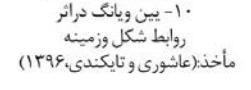
(تصویر ۱۱)

۱- ايجاد فلش درائر
بستگی عناصر

(تصویر ۹)

۹- گلدن روبي، روابط شکل و زمینه

(تصویر ۱۰)

۱۰- بین ويانگ درائر
روابط شکل و زمینه

۱۱- ايجاد درائر همپوشانی

۱۲- ماجوزه (ضراء‌داده، ۱۳۸۷)

۱۳- ماجوزه (ضراء‌داده، ۱۳۸۷)

۱۴- ايجاد مربع درائر بستگی مثلث ها

۱- مشابهت؟ چشم ناخودآگاه عناصر را با توجه به ابعاد و اندازه مشابه و در مرتبه بعدی براساس رنگ و شکل مشابه دسته‌بندی می‌کند؛ البته اندازه و ابعاد بر رنگ و شکل ارجحیت دارد. در آرمان شهر لاثوتزو با دورکردن مردم از قوانین و رهایی از آرزوها و منویات و مصنوعات، یک‌شکل‌شدن و یک‌دست‌شدن مردم (شباهت اقتصادی و فرهنگی)، باعث ايجاد تعادل و دوری از نیرنگ‌ها و بدی‌ها می‌شود و در این شرایط، مردم از خوراک‌شان خشنودند، از پوشاشان خشنودند، در خانه‌هایشان آرامش دارند و از سرنوشت مشترک‌شان شادند (شباهت به همدیگر) (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۲۷). از نظر اخوان، هنر با احضار صور توسط نفس با تقلید از طبیعت ايجاد می‌شود و تابع نظریه تقلید هستند ولی با رویکرد فلوطینی، «هنرها از عین پدیده‌های طبیعی تقلید نمی‌کنند بلکه به‌سوی صور معقول که طبیعت از آنها برمی‌آید صعود می‌کنند و آثار خود را به تقلید از آنها می‌پندارند» (بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۳۴)، ابن عربي در قرون بعد از اخوان به نوعی همان موضوع را با درهم آمیختن تنزیه و تشبيه در توضیح شناخت حق مطرح می‌کند که حضور حق تعالی با وجود تنزیه هم آمیخته در تشبيه در مخلوقات پدیدار می‌گردد، آن‌الحق (قرآن، فصلت، ۴۱) که هرآينه او حق است که تو صورت او و او روح تو است (ابن عربي، بی‌تا، ۶۹/۴۸؛ به نقل از ایزوتسو، ۱۴۰۰، ۷۵) (تصاویر ۲-۱).

۲- مجاورت؟ اجزا یا عناصری که به هم نزدیک هستند، در يك دسته یا يك گروه به چشم می‌آيند. گاهی اين اصل در اثر تماس عناصر با یکدیگر (مشابه یا غیرمشابه) و یا همپوشانی عناصر توسط هم و همچنین تلفیق عناصر با هم باعث می‌شود که به‌صورت يك كل دیده شوند، همانند تفکر اخوان در تأکیدشان بر عدد يك است که همه چیز از يك به وجود می‌آيد و بقیه اعداد از کنار هم قرارگیری عدد يك به وجود می‌آيند. دو از دو يك و سه از سه يك و... به وجود می‌آيد (بلخاری، ۱۳۸۸، ۷۸) و ابن عربي نيز تأکید بر همین موضوع دارد که هر عدد صورت عرضی يك است که با تکرار از آن پا به هستی نهاده است. سه نيز، يك و يك و يك است (ابن عربي، بی‌تا، ۷۷/۶۴؛ به نقل از ایزوتسو، ۱۴۰۰، ۹۹). در دائویسم تنها راه سعادت انسان هم‌جوواری و هم‌نشینی با طبیعت و دوری از ابداعات و اختراعات برای رسیدن به حقیقت کل (دانو) است (دورانت، ۹۰۸، ۱۳۴۷)

در دو سفال جدول (۱)، تفاوت‌ها در نوع تزیینات سفال نیشاپور (خوشنویسی) و سفال چانگشا (عناصر تزیینی) مشاهده می‌شود. اما تقارن در تزیینات این دو سفال و همچنین چهار گروه بعدی، به‌وضوح آشکار است.

در جدول (۱)، دوایر و چلپایی را که در سفال نیشاپور (۱-ب) ایجاد شده، می‌توان تداعی کننده آیه «او کسی است که خوشید را وشنایی و ماه را نور قرارداد و برای آنها منزلگاه‌هایی مقدار ساخت تا عدد سال‌ها و حساب ... (قرآن، اسراء، ۱۲) و نشان‌دهنده چهار جهت اصلی جهان (شوالیه و گربران، ۱۳۸۵، ۱۵۸۵ و ۱۷۰) و همچنین حرکت‌های تکرارشونده عمومی و افقی و مدور حروف حول دایره و تأکید بر دایره برای تداعی قدرت و گستره حاکمیت نامحدود و همگام با هستی خداوند و اینکه همه چیز از او آغاز می‌گردد و به او ختم می‌گردد (الرسائل، بی، تا، ۳، ۳۵؛ به نقل از بلخاری، ۱۳۸۸، ۸۶) دانست؛ چنانکه حکمت خداوند اقتضا می‌کند که فضائل وجود به صورت مستمر و دائمی فیضان یابد (hadimi، ۱۳۸۳، ۱۳۵). پرنده نیز بنا به آیات قرآن اشاره به اقبال و عمل انسان است؛ چنانکه در آیه «وَ كَلَّ إِنْسَانٌ لَّذْ مَنَاهُ طَائِرٌ فِي عَنْقِهِ»، در گردن او کردیم بخت (طائر به معنی پرنده) که از او چه آید و به او چه رسد از کرده (او) (قرآن، اسراء، ۱۳)، اعمال انسانی به پرنده‌ای تشبیه است که پر می‌گسترد و بخت خوب و بد را برای او رقم می‌زند (سلطان علی شاه، ۱۹۸۸، ۲۳۴). همچنین درنا یا پرنده پر گشوده ولی نشسته در سفال نیشاپور، نشان از حمد و تسبیح گوینی است و در مرکز ظرف (عالی و هستی) نسبت به کادر دایره خیلی کوچک‌تر از بقیه عناصر و در مرکز ظرف ترسیم شده است و می‌تواند تأکید بر تمرکز دنیا بر انسان باشد. «اوست آن کسی که همه آنچه در زمین است را برای شما آفرید» (قرآن، بقره، ۲۹) و یا در آیه‌ای دیگر که بیان می‌کند که «پرندگان در حالی که بال گشوده‌اند همه تسبیح و نیایش خود را می‌دانند» (قرآن، نور، ۴۱).

در سفال چانگشا، همانند اصل پیوستگی، تک‌پرنده بزرگ و جهت حرکت و نگاهش به سمت بیرون ظرف است که نشان از تفکر چینی درباره انسان دارد (که خود جزئی از عالم و عالم جزئی از هستی اوست) و در بین مربع زمین و دایره آسمان قرار دارد (بورکهارت، ۱۳۸۱، ۲۶؛ چنانکه دائو مسیری افقی یا عمودی را در کیهان هستی (دایره) برای آن در نظر می‌گیرد که طی می‌کند تا از کثرت به یک وحدت کلی رسد (ایزوتسو، ۱۴۰۰، ۳۸۳).

در جدول (۲)، تقارن دو کلمه الله در سفال نیشاپور، در دو طرف لبه ظرف و در دو نقطه رو به روی هم نخستین اصل گشتالتی است که به چشم می‌آید. افزون بر این، فرم پرنده درنا در مرکز ظرف که به نظر می‌رسد از حروف «ف» و «م» و حرف «الف» به ترتیب در سر و اجزای مختلف بدن پرنده استفاده شده است، اصل سرنوشت مشترک عناصر حروف‌مانند را به ذهن می‌آورد. در سفال چانگشا، اما اصل روابط شکل و زمینه بر جسته است (قس. سفال چانگشا در جدول ۲ با جدول ۱، خانه ۲). نوع خطی که بروی سفال چانگشا در جدول (۲) استفاده شده است خط «کانگ سئو» یا خط شکسته چینی است که از اتصال کلمات با خطوط روان و پیوسته به هم به وجود می‌آید (مقنی‌پور، ۱۳۹۹، ۱۳۵). رهایی و آزادی در خط شکسته چینی همانند آب روان است که نشان از نرمی و خمپذیری دارد. گفتنتی است، نرمی و رامبودن در دایویسم نشان از زندگبودن و

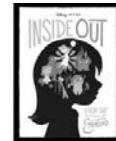
و نیستی چیزها را مفید است (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۲۰) و حتی در تفکر اخوان چهار عنصر اصلی (آب، آتش، خاک و هوا) که دیده می‌شوند زندگی (چلپا) را به وجود می‌آورند (الرسائل، بی، تا، ج. ۳، ۱۵۴؛ به نقل از بلخاری، ۱۱۹، ۱۳۸۸) (تصاویر ۱۱-۱۲).

۷- سرنوشت مشترک^{۱۲}: در این اصل چند عنصر مختلف با هم به حرکت درمی‌آیند و در یک شکل واحد یا یک گروه واحد قرار می‌گیرند. در تفکر اخوان اعداد و هندسه مهم‌ترین عامل برای جاده هستی هستند، مربع از دو مثلث همسان و چون مثلث دیگر اضافه شود شکلی مجسم به وجود می‌آید (همان، ۱۹). این اصل در جهان‌بینی دائو در پدیدآمدن همه چیز از «یک»، یعنی دائو است و «دو» می‌شود که آن «یین و یانگ» است و از آنها «سه» یعنی «زندگی» به وجود می‌آید (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۴-۱۳) (تصاویر ۱۳-۱۴).

۸- فراپوشانندگی^{۱۳}: در این اصل چندین گشتالت در یک مجموعه وجود دارند که گشتالت‌های کوچک‌تر تحت الشاعر یک گشتالت بزرگ قرار می‌گیرند. در نظر اخوان، طبیعت مؤید به نفس کلی و نفس کلی نیز مؤید به عقل کلی است که اول موجود صادره از حضرت حق تعالی است و علت اصلی عقل کلی را قوه الهیه می‌دانند و با استناد به آیه شریفه «ما خلقکم و لا بعثتکم إلَّا كَفْسٍ وَاحِدَةً» آفرینش و رستاخیز (همه) شما (زند خدا چیزی) جز مانند (آفریدن و زنده کردن) یک تن نیست (قرآن، ۲۸)، همه طبیعت و بشر و عالم را به عنوان یک نفس واحد و کلی در نظر دارند (الرسائل، بی، تا، ج. ۱، ۲۵۰؛ به نقل از بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۳۲) و این عربی نیز در تأیید همین موضوع، جهان کثرت و موجودات نامحدود را عینیات و تجلی حق می‌داند که حق، خود مطلق و یکی است و در دایویسم چانگ تزو و تفکر «در هم ریختنی» (هرچیز خود آن چیز و در عین حال چیز دیگری است) اشیا را مطرح می‌کند و به آنها از همان منظر طریقت، که وحدت مطلق است می‌نگرد (ایزوتسو، ۱۴۰۰، ۳۸۳). از نظر لائوتزه، دائو در حقیقت یکی بیش نیست و حیات انسانی با ضربان پایدار و متعادل خود جزئی از ضربان عالم است، تمام قوانین طبیعت در این دائوی کیهانی اتحاد یافته و ذات واقعیت را پدید آورده‌اند (دورانت، ۱۳۴۷، ۹۰۷) (تصاویر ۱۵-۱۶).

تحلیل سفال‌های نیشاپور (قرن سوم و چهارم م.ق) و چانگشا (قرن نهم و دهم م.م) بر اساس اصول گشتالت

در موارد قبل درباره صورت بصری و نوع نقوش و تفکرات دو دوره توضیح داده شد، در ادامه ۵ نمونه از سفال‌های دوره سامانی (نیشاپور) و ۵ نمونه سفال دوره تانگ (چانگشا) (قرن نهم و دهم م) با استفاده از اصولی که در مبحث گشتالت بیان شده بررسی و از نظر بصری و محتوایی تجزیه و تحلیل، و در جداولی ارائه می‌شود.

(تصویر ۱۵)

(تصویر ۱۶)

(تصویر ۱۷)

۱۳- ایجاد سرنوشت مشترک در اثر

حرکت پرندگان کوچک و نشکل فرم پرندگه بزرگ

۱۴- ایجاد فراپوشانندگی در اثر جمع مأخذ: (عاشوری و تایکندی، ۱۳۹۶)

۱۵- ایجاد سرنوشت مشترک در اثر جمع گشتالت‌های مختلف

۱۶- ایجاد فراپوشانندگی در اثر جمع گشتالت‌های مختلف

۱۷- ایجاد چند توسط عاصر مأخذ: (عاشوری و تایکندی، ۱۳۹۶)

اصلی، آن.

مطالعه تطبیقی نقش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشابور، قرن ۳ و ۴ م.C) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه گشتالت

چانگشا است. این اصل در سفال چانگشا جدول (۳)، در کنار اصل بستگی حاصل از چهار فرم مارپیچ، تأکیدی بر مربع و مفهوم زمین دارد. درباره مفهوم تزیینات سفال نیشابور باید گفت که از دید اخوان تمامی حروف بر خط مستقیم (قطر دایره) و مقوس (محیط دایره) قرار دارند. ملاک حرف «الف» است که قطر دایره می‌باشد و بقیه حروف بر اساس آن نوشته می‌شوند و خوشنویسی باهمان مفاهیم زیبایی‌شناسانه عالم شکل می‌گیرد (بلخاری، ۱۳۸۸، ۱۳۸۶). همان‌گونه که وحدت از دو طریق در سفال نیشابور حاصل آمده است: نخست، اصل شباهت در چهار کتیبه نوشتاری سفال نیشابور در جدول (۳) و دوم، اصل بستگی که به واسطه فرم چلپایی قطراها و امتداد الفها و همچنین اصل بستگی در فرم دایره‌وار کتیبه‌ها. در هر دو سفال جدول، فرم پرنده با فرم‌های خوشنویسانه‌ای تشکیل و کامل شده است، چنانکه گویی بین اجزای خط بر اساس اصل سرنوشت مشترک، وحدتی ایجاد شده که در نهایت پرندگان را به نمایش می‌گذارد. در سفال

جریان داشتن است (جای و چای، ۱۳۶۹، ۱۲۱). در سفال دوره سامانی این استمرار و تداوم در حروف به جهت تأکید بر وجود خداوند و نشان از آیه «هو الاول و الآخر» (قرآن، حديد، ۳) دارد و انسان (پرنده نماد انسان) نیز در مرکز عالم (دایره) قرار دارد (قرآن، بقره، ۲۹). این وحدت در هر دو سفال نیشابور و چانگشا در جدول (۲)، بهویژه با به کارگیری اصول بستگی، پیوستگی و مجاورت حاصل آمده است.

در جدول (۳)، فرم کلی که بر ضایای هر دو ظرف نیشابور و چانگشا غالب است، فرم چلپایی است که در سفال نیشابور با اصل بستگی و در سفال چانگشا در اثر شباهت فرم پرنده به چلپایی به وجود آمده است. در آیین دائو پرنده نماد جاودانگان است و مفهوم سبکی و رهایی از ثقل زمین را دارد (شواليه و گربان، ۱۳۸۴، ۱۹۷). در این جدول، تحلیل بصری سفال چانگشا، نشان می‌دهد که استفاده از اصل روابط شکل و زمینه که در دو جدول پیشین در سفال چانگشا به کار رفته بود، نیز از ویژگی‌های سفال

جدول ۱- مقایسه تطبیقی گروه اول تزیینات سفال نیشابور دوره سامانی قرن ۳ و ۴ م.C و سفال چانگشا دوره تانگ (۹ و ۱۰ م) در چین.

اصول گشتالت به کاررفته در تزیینات						ردیف
روابط شکل و زمینه	سرنوشت مشترک	پیوستگی	بستگی	شباهت	سفال نیشابور و چانگشا	
ندارد	د	ج	ب	الف	 قدح منقوش به پرنده و کتیبه کوفی به رنگ قوهای بر روی زمینه سفید در زیر لعاب شفاف، نیشابور قرن ۲ و ۴ م.C. لعل شفاف کوره‌های چانگشا قرن نهم م. مأخذ: (Kotitsa, 2004, 529, No. 212)	۱
ندارد	ندارد	ج	ب	الف	 کاسه منقوش به رنگ سبز مسی و قوهای اهنی در زیر لعاب شفاف کوره‌های چانگشا قرن نهم م. مأخذ: (Kotitsa, 2004, 529, No. 212)	۲

جدول ۲- مقایسه تطبیقی گروه دوم تزیینات سفال نیشابور دوره سامانی (۳ و ۴ م.C) و سفال چانگشا دوره تانگ (۹ و ۱۰ م) در چین.

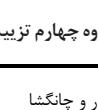
اصول گشتالت به کاررفته در تزیینات						ردیف
سرنوشت مشترک	مجاورت	پیوستگی	بستگی	شباهت	سفال نیشابور و چانگشا	
ه	د	ج	ب	الف	 قدح منقوش به پرنده و کتیبه کوفی به رنگ قوهای تیره مایل به سیاه بر روی زمینه سفید در زیر لعاب شفاف، نیشابور قرن ۳ و ۴ م.C. مأخذ: (Wilkinson, 1973, 113, No 13)	۱
ندارد	د	ج	ب	ندارد	 کاسه منقوش با کتیبه تزیینی شکسته به رنگ قوهای اهنی در زیر لعاب شفاف کوره‌های چانگشا قرن نهم م. مأخذ: (Vigário, 2020, 6, No. 15))	۲

هدایت شده است و بر اساس اصل پیوستگی، می‌توان گفت نگاه مخاطب را از درون به بیرون پیوند می‌دهد. همان‌طور که پیشتر گفته شد، تقارن و شباهت در تزیینات هر دو سفال دیده می‌شود، که در این گروه چهارم، فقط در سفال چانگشا این تقارن و شباهت وجود دارد (نک: جدول ۴، خانه ۲ الف).

در مقایسه صورت گرفته در جدول (۵)، کتیبه کوفی سفال نیشابور، همانند خوش‌نویسی سفال چانگشا در قالب مربع ترکیب‌بندی شده است. در سفال نیشابور، ایجاد اصول شباهت، بستگی و پیوستگی، با استفاده از فرم‌های واضح و خلاصه‌سازی شده مثل برگ‌های گنگری و حضور عناصر متعدد و پررنگ صورت گرفته است؛ ولی در سفال چانگشا عناصر به صورت لکه‌های رنگی با تأکید بر قوت خط و حضور فضاهای تهی و خالی

نیشابور صراحة خط،وضوح ونظم‌دهی دیده می‌شود که مربوط به هنر ایران قبل از اسلام، اما انتزاعی بودن نوع پرنده، میراث هنر و تفکر اسلامی است (دستغیب و ظفرمند، ۱۳۹۴، ۱۵، ۱۳۹۴). در سفال چانگشا اما نقاشی به «مکتب جنوب» چین شباهت دارد که به شیوه آبرنگی و خیس درخیس و محبو با دورگیری ضخیم لعابی تیره نقش شده است که همه عناصر با هم و به صورت محبو و همنشین با هم هستند. به طوری که می‌توان بر اساس تفکر دائویستی گفت: «روح خلاق باید با آهنگ زندگانی کیهان یگانه گردد. قلمو باید ساختار درونی اشیاء را نشان دهد و خطوط کناره‌ساز شباهت را بنمایاند» (بورکهارت، ۱۳۸۱، ۱۸۰-۱۷۹). در هر دو سفال با آنکه دو پرنده در مرکز ظروف و بزرگ ترسیم شده‌اند، با توجه به جهت حرکت خطها و نگاه پرنده‌ها به سمت بیرون، نقطه تأکید و تمرکز چشم به خارج از ظروف

جدول ۳- مقایسه تطبیقی گروه سوم تزیینات سفال نیشابور دوره سامانی (۳ و ۴.هـ) و سفال چانگشا دوره تانگ (۹ و ۱۰ م) در چین.

ردیف	سفال نیشابور و چانگشا	اصول گشتالت به کار رفته در تزیینات			
		روابط شکل و زمینه	پیوستگی	بستگی	شباهت
۱		ندارد	 ج	 ب	 الف
۲			 د	 ج	 ب
۳					 الف

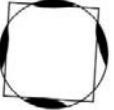
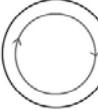
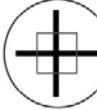
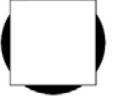
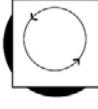
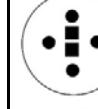
جدول ۴- مقایسه تطبیقی گروه چهارم تزیینات سفال نیشابور دوره سامانی (۳ و ۴.هـ) و سفال چانگشا دوره تانگ (۹ و ۱۰ م) در چین.

ردیف	سفال نیشابور و چانگشا	اصول گشتالت به کار رفته در تزیینات		
		سرنوشت مشترک	پیوستگی	شباهت
۱		 ج	 ب	ندارد
۲		 ج	 ب	 الف

مطالعه تطبیقی نقش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشابور، قرن ۳ و ۴ مق) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه گشتالت

به محاطشدن مریع منفی در دایره مثبت این تفکر دائو برجسته می‌شود که همه هستی از «وو = نبودن» و «بی = بودن» به وجود می‌آید (جای و چای، ۱۳۶۹) و در راه حقیقت «آدمی از پی زمین، زمین از پی آسمان و آسمان از پی طریق و طریق اما از پی طبیعت خویش» (لانتوزو، ۱۳۹۷) در حرکت است.

جدول ۵- مقایسه تطبیقی گروه پنجم تزیینات سفال نیشابور دوره سامانی (۳ و ۴ مق) و سفال چانگشا دوره تانگ (۹ و ۱۰ م) در چین.

ردیف	اصول گشتالت به کاررفته در تزیینات				سفال نیشابور و چانگشا
	روابط شکل و زمینه	پیوستگی	بستگی	شباهت	
۱					کاسه منقوش به کتیبه کوفی و برگ کنگری به رنگ سبز و لاجوردی بر روی زمینه سفید در زیر لعب شفاف، نیشابور قرن ۳ و ۴ مق، محل نگهداری: موزه ایران باستان، مأخذ: (قوچانی، ۱۳۶۴)
۲					ظرف سنگی منقوش به رنگ قهوه‌ای و سبز درزیر لعب زرد، کوره‌های چانگشا، مأخذ: (The Khoo Teck Puat Gallery)

نتیجه

در این دوره، خوشنویسی به جای فیگور یا در ایجاد فرمی دیگر (پرندگان) همراه با معنای کلمات برای بیان مفاهیم موضوع نقش شده ببروی سفال تغییر یافته و کاربرد و معنا پیدا کرده است. می‌توان گفت که «خط» در دوره تانگ و «فرم» در دوره سامانی اهمیت دارد و بهنوعی تنوع «حروف» در سفال سامانی نقش «خط» و تنوع استفاده از آن در سفال تانگ را دارند. در سفال‌های چانگشا با به کاگیری اصل «روابط شکل و زمینه»، نشان می‌دهد که تحت تفکر و مکتب دائویسیم قرار داشته که بر پایه برابری دو فضای «بود» و «نبود» است (دایره و مریع) و با تکیه بر اصل «پیوستگی» به همگامشدن با طبیعت برای رسیدن به دائو، حقیقت، خرد و بر فردگاری (عزلتگری و رسیدن به شهود)، (تک پرندگان) تأکید دارد و این پیوستگی همچنین در نقش سفال چانگشا، برای استمرا در حرکت بوته‌ها و عناصر تزیینی طبیعت، خطوطی عمودی همانند «الف»‌های کوفی و حروف عمودی که از شکل الف مشتق شده‌اند، وجود دارد که می‌تواند از خط کوفی تأثیر گرفته باشد و یا بر نوع تداوم در «الف» و تبدیل دیگر حروف به جهت ایجاد استمرا در حرکت فرمی شبیه «الف»‌های خط کوفی سفال نیشابور تأثیرگذار بوده باشد. در سفال سامانی تأثیر تفکر اسلام و استفاده از نمادهای قبل از اسلام برای بیان مفاهیم مذهبی و اخلاقی وجود دارد ولی استفاده بسیار از قوت خط و رهایی و رقص خط در هنر خط چینی که خود یک خط تصویری است را بر روی خوشنویسی‌های فرم‌گونه و تصویری سفال دوره سامانی می‌توان ملاحظه کرد. مهم‌ترین اصول به کاررفته در این سفال‌ها اصل «تقارن و پیوستگی» است که در

نکته قابل توجه در همه سفال‌ها در هر دو دوره این است که فرم دایره‌ای شکل ظروف، بهترین مکان برای نشان دادن عالم هستی و آسمان است که می‌تواند چرخش زمان، عالم و گردش طبیعت را چه در حالت مدور و چه به صورت افقی یا عمودی نقش نشان دهد. در هر دو دوره سه عنصر نمادین دایره (آسمان)، مریع (زمین) و چلیپا (انسان یا اتصال زمین و آسمان (زندگی) در چین و گردونه خورشید و عالم هستی در ایران) رکن اساسی به وجود آمدند نقش سفال‌ها و تداعی اصول گشتالت هستند. در سفال چانگشا، تأکید بر عنصر مریع (زمین) و چلیپا است ولی در سفال سامانی تأکید بر دایره و چلیپا (عالی و همه هستی) است. بیشترین اصلی که در هر دو دوره مشاهده شد، «پیوستگی» و «شباهت» است. که اصل «پیوستگی» در سفال دوره تانگ در جهت افقی یا عمودی و در سفال دوره سامانی در مسیر دور کاربرد داشته است. اصل «شباهت» در سفال تانگ بر روی عناصر تزیینی و طبیعت استفاده شده است ولی در سفال دوره سامانی، این اصل بیشتر بر روی خوشنویسی‌ها و عناصر تزیینی کوچک صورت گرفته است. اصل «سرنوشت مشترک»، در سفال چین برای «خط بصری» به عنوان یک عنصر مجزا و قابل اهمیت بسیار صورت گرفته است و در سفال‌های دوره سامانی این اصل برای «فرم» کاربرد داشته است و نشان می‌دهد که ما با شخصیت خوشنویسی روبرو هستیم و خوشنویسی از آن قالب همیشگی و یکنواخت خود خارج شده و برای بیان مفهوم خود جنبه تصویری پیدا کرده است که تا قبل از آن به این تعداد، تنوع طراحی خط و حروف کوفی و تغییر در حرکت حروف وجود نداشته است و بهنوعی

خیس در خیس چینی)، آن تأثیر را در جهت اصول تفکری خود به کار برده است و حتی اگر تأکید بر طبیعت نسبت به قبل از اسلام و ارتباطات وسیع با چین بیشتر شده است ولی از طبیعت بعنوان آیه و نشانه‌ای برای توجه انسان و تأکید بر وحدانیت خداوند استفاده شده است. در سفال نیشابور با توجه به عرفان اسلامی و تفکر علمی هندسی و مذهبی آن دوره طبیعت خود یک گشتالت کوچک از یک کل است و همه اجزای تصویر، پرندگان، گیاهان و خوشنویسی بهنوعی یک کل را تشکیل می‌دهند که در معنای جزء، خود خداوند نیستند ولی آیه و نشانه‌ای از او هستند و در این مسیر مستدام و مدور یک گشتالت بزرگ و پایدار (اصل فراپوشاندگی) که همان خداوند رسیدن به کمال انسانی است را به وجود می‌آورند.

جهت دورانی استفاده شده‌اند. با توجه به موارد ذکر شده در جداول و دارابودن هر ظرف از چندین گشتالت مختلف، همه سفال‌ها اصل «فراپوشاندگی» را نیز دارا هستند و مهم‌ترین مفهومی که از سفال‌ها بر اساس اصول گشتالت می‌توان دریافت، رسیدن به وحدت از کثرت و بر عکس آن در هر دو دوره است؛ ولی در سفال سامانی با مشاهده می‌کنیم و در سفال نقطه‌ای در وسط سفال و وحدت خارج از ظرف و ناپیدا درک می‌شود. از چانگشا این نقطه تمرکز و وحدت خارج از ظرف و ناپیدا درک می‌شود. از موارد ذکر شده می‌توان تأثیر تصویرگویشدن خوشنویسی در سفال و قدمت خط چینی می‌توان تأثیر تصویرگویشدن خوشنویسی سامانی را از چین دانست ولی سفال نیشابور با صراحت قلم‌گیری‌ها و خط و جداکردن کامل فضاهای از هم و چکیده‌نگاری (متفاوت با فضاهای محو و

پی‌نوشت‌ها

- ایزوتسو، توشیهیکو (۱۴۰۰)، صوفیسم و تائویسم، محمد حجاد گوهربی، تهران: روزنه.
- ایمانی، علی (۱۳۸۵)، سیر خط کوفی، تهران: زوار.
- بدیعی، نادره (۱۳۷۷)، فرهنگ واژه‌های فارسی در زبان /غوری چین، تهران: بلخ.
- بلخاری، حسن (۱۳۸۸)، هنر سه خیالی و زیبایی، پژوهش در آرای اخوان‌الصفاء، تهران: متن.
- بورکهارت، تیتوس (۱۳۸۱)، هنر مقدس، جلال ستاری، تهران: سروش.
- پوب، آرتور و فلیپس اکرم (۱۳۸۵)، سیری در هنر/ ایران (از دوران پیش از تاریخ تا به امروز)، جلد چهارم، سیروس پرهام، تهران: علمی فرهنگی.
- جای، چو و وینبرگ چای (۱۳۶۹)، تاریخ فلسفه چین، ترجمه علی پاشایی، تهران: گفتار.
- حسن، زکی محمد (۱۳۸۴)، چین و هنرهای اسلامی، غلامرضا تهمامی، تهران: فرهنگستان هنر.
- خدمی، عین الله (۱۳۸۳)، نظریه اخوان الصفا درباره چگونگی پیدایش کشی از واحد نظام فیض، مقالات و بررسی‌ها، دفتر ۷۵، ۱۲۷-۱۴۶.
- خلیلی، ناصر (۱۳۸۴)، سفال اسلامی، تهران: کارنگ.
- دستغیب، نجمه (۱۳۹۴)، تأثیر اسلام بر سفال‌گری خراسان با مقایسه تطبیقی نقش سفال‌های چین و نیشابور در دوره سامانی، همایش ملی نقش خراسان در شکوفایی هنر اسلامی، ۱-۳.
- دستغیب، نجمه؛ ظفرمند، سید جواد (۱۳۹۴)، مطالعه تطبیقی نقش پرنده در سفالینه‌های ایران دوره عباسی و سفال‌های چین (قرن ۹ میلادی)، فصلنامه علمی پژوهشگاه تکمیلی، ۱۰۷-۱۱۷.
- دورانت، ویل (۱۳۴۷)، تاریخ تمدن (کتاب اول)، احمد آریان پور، تهران: اقبال.
- رضازاده، طاهر (۱۳۸۷)، کاربرد نظریه گشتالت در هنر و طراحی، آینه خیال، شماره ۹، ۳۱-۳۷.
- سلطان‌علی‌شاه، سلطان محمد بن حیدر (۱۴۰۸)، مدقق ۱۹۸۸/م، بیان السعاده فی مقامات العابد، ۴، ج، بیروت، لبنان: مؤسسه الأعلمی للمطبوعات.
- شاپوریان، رضا (۱۳۸۶)، اصول کلی گشتالت، تهران: رشد.
- شوالیه، زان؛ گربران، آلن (۱۳۸۴)، فرهنگ نمادها، جلد دوم، سودابه فضائلی، تهران: حیون.
- شوالیه، زان؛ گربران، آلن (۱۳۸۵)، فرهنگ نمادها، جلد چهارم، سودابه فضائلی، تهران: حیون.
- فرای، ار ان؛ بین فیشر، ویلیام (۱۳۸۷)، تاریخ ایران کمیریج، جلد چهارم، تیمور قادری، تهران: مهتاب.
- قمری، یوحنا (۱۳۶۳)، اخوان الصفا (یا روش‌نگران شیعه‌منذهب)، محمد صادق سجادی، تهران: فلسفه.
- چوچانی، عبدالله؛ احمدی، بتول (۱۳۶۴)، کتبیه‌های سفال نیشابور، تهران: موزه

۱. «تصوف» و «صوفی گری» به معنای ترک اختیار و انس به معبد است. در آثار معاصری و جاخط از فرقه‌ای نیمه شیعی یاد شده که در کوفه تأسیس شده و آخرین رهبر آنان عبدک صوفی بوده است. صوفیان در آغاز خود را فانی فی الله جلوه می‌دانند، اما عقایدی از نوافل‌اطوینان، آیین مسیحیت، عقاید مانوی و بودایی در تصوف اسلامی راه یافت. از قرن پنجم هجری قمری به بعد خانقاھ‌های صوفیان در کشورهای اسلامی گسترش یافت و از قرن هفتم، تصوف رنگ علمی به خود گرفت و از این پس می‌توان آن را علم عرفان یا تصوف عرفانی نامید (مبلغی آبدانی، ۱۳۷۶، ۶۹-۷۳).

۲. آیین داثو خاستگاه روشی ندارد، ولی از دیرباز با حکیمی به نام لاکوتزو و کتابچه پر راز و زمزش داثو/ تاثو دجینگ (به معنی «کتاب طریقت و نیروی آن») پیوند یافته است. داثو، باوری مکمل جریان کفسیوسی است که در آن انسان موجودی اجتماعی تصور می‌شود؛ در حالی که در آیین داثو انسان موجودی طبیعی شناخته می‌شود که کمالش در گروه‌های همانگشیدن با اندیشه و رفتار داثو به عنوان الگوها و آهنگ‌های طبیعت است (ادرل، ۱۳۸۳، ۱۹-۲۰).

۳. ویگریو (Vigário، 2020) درباره این محمولة تازه‌غاری شده در سال ۱۹۹۸ خبر می‌دهد که به یک کشتی تاجر عربی به سال ۸۲۶ میلادی بر می‌گردد که در ساحل بلیتونگ در دریای جاوه در مسیر جاده ابریشم باستانی کشف شده است بیشتر بار این کشتی را آثار سفالی شناسایی کردند که در گورهای چانگشا پخت شده است (Vigário، 2020, 2).

۴. «Black Stone» (سنگ سیاه)، یکی از هزاران کشتی چوبی بوده که در جاده ابریشم بین چین و ایران در حال رفت و آمد بوده است. همانطور که در پی‌نوشت ۱ بیان شد، این کشتی در منطقه دریایی اندونزی در سال ۱۹۹۸ پیدا شد که حدود ۶۰۰۰۰ ممحوص سیمین، زرین و سفالین در برداشت و حدود ۸۰ درصد این سفال‌ها در کارگاه‌های چانگشا تولید شده بود (-Abaei and Jaafar, 2015).

5. Shipwrecked.
6. Similarity.
7. Proximity.
8. Symmetry and Balance.
9. Continuity.
10. Figure-ground.
11. Closure.
12. Common Fate.
13. Inclusiveness.

فهرست منابع

قرآن کریم.

- آدلر، جوزف. (۱۳۸۳)، دین‌های چینی، ترجمه حسن افشار، تهران: مرکز اسماعیلی جلودار، محمد اسماعیل؛ جعفرنیا، محسن (۱۳۹۵)، از چانگشا تا سیراف، تحلیلی بر بازگانی دریایی ایران و چین در هزاره اول میلادی با استناد بر یافته‌های سفالین چانگشا و منابع نوشتاری، چهارمین همایش دوسلانه بین‌المللی خلیج فارس، دانشگاه تهران، ۱۰ و ۱۱.

مطالعه تطبیقی نقوش کتیبه‌ها و پرندگان سفال‌های دوره سامانی (نیشابور، قرن ۳ و ۴ مق) با سفال دوره تانگ در چین (چانگشا، قرن ۷ تا ۱۰ م) براساس نظریه گشتالت

from Tang China, New Zealand: Seabed Explorations.

Madhumali,Rangika A. K. and P. R. Asanka Buddikasiri(2021), Changsha Ceramics Trade in Ancient Silk Road, *Journal of History, Art and Archaeology*, Vol. 1, No. 1, pp 63-73.

Murata, S. (1992), *The Tao of Islam: A sourcebook on gender relationships in Islamic thought*, New York: Suny Press.

Punekar, R. M., & Ji, S. (2016), Ceramic-ware along the Ancient Silk Trade Route -A Short Study of Cross- Cultural Influences on Product Form, *Sience and Technology Journal*, Vol. 4, Issue: II, 84-97.

Perls, F. S. (1969), *Gestalt therapy verbatim, Compiled and edited by John O. Stevens*, Toronto/New York/London: Bantam Books.

Vigário, Edgar (2020), *The Tang Wares in the Belitung Shipwreck*, Retrieved Dec 1, 2022, from https://www.academia.edu/42251694/The_Tang_Wares_in_the_Belitung_Shipwreck.

Wilkinson, Charles Kyrle (1973), *Nishapur: pottery of the early Islamic period*, New York: Metropolitan Museum of Art.

Yang, Liu (2011), *Tang Dynasty Changsha Ceramics*, Shipwrecked, Singapore: Arthur M. Sackler Gallery, Smithsonian Institution, 145-59.

Metropolitan Museum, Retrieved Dec 15, 2022, from <https://www.metmuseum.org/>

Cincinnati Art Museum, Retrieved Dec 15, 2022, from <https://www.cincinnatiamuseum.org/>

Art Gallery of South Australia, Retrueved Dec 18, 2022, from <https://www.agsa.sa.gov.au>

<https://www.nhb.gov.sg/acm/galleries/maritime-trade/tang-shipwreck>(last updated on 19 jul 2022)

<https://www.agerin.ir> (1401)

رضاعباسی.

لائوتزو (۱۳۹۷)، دلودجینگ، احسان عباسلو، تهران: ثالث.

مبلغی آبادانی، عبدالله (۱۳۷۶)، تاریخ صوفی و صوفیگری، ج. ۱، قم: حز. مفندی پور، رضا، سید جواد ظفرمند و اشکان رحمانی (۱۳۹۹)، مطالعه تطبیقی فرم، تکنیک و کاربرد سفالینه‌های منطقه چانگشا در دوره نیشابور در دوره سامانی با تولیدات منطقه چانگشا در دوره تانگ، نشریه جستارهای تاریخی، ۱۱۱، ۱۲۵-۱۴۶.

مینگ، دو وی؛ استریک من، مایکل و رینولدز، فرانک (۱۳۸۸)، آیین‌های کنفوسیوس، داؤ و بودا، ترجمه غلامرضا شیخ زین‌الدین، تهران: فیروزه، ۳. ناجی، محمد رضا (۱۳۸۶)، فرهنگ و تمدن اسلامی در قلمروی سامانیان، تهران: امیرکبیر.

Abaei, Mohammad and Mohsen Jaafarnia (2015), Where Was the Destination of Black Stone Shipwreck: Comparative study on founded products in Iran and products of Black Stone, New Silk Road Program 2015, GCIDC2015 Conference Proceedings, the 3rd - 10th July, Changsha, China, *The People Museum Journal*, Volume 1, Issue 1, ISSN 2588-6517. [in persian]

Behrens, R. R. (1998), *Art, Design and Gestalt Theory*, Leonardo, 31(4), 299-303. doi:10.2307/1576669

Barlow, A. R. (1983), *The derivation of a psychological theory: Gestalt therapy*, Doctor of Philosophy thesis, Department of Psychology, University of Wollongong.

Eshots, Y. (2006), Sufi and Taoist Heritage and Glocalism or Two Types of Civilizations and Two Kinds of Dialogue, *Afkar-Jurnal Akidah & Pemikiran Islam*, 7(1): 121-132.

Flecker, M. (2001), A Ninth Century AD Arab or Indian Shipwreck in Indonesia: First Evidence for Direct Trade with China, *In World Archaeology*, Vol. 32, No. 3, Shipwreck, 335-354.

Kotitsa, Zoi (2004), *The Belitung Wreck: Sunken Treasures*

A Comparative Study of the Motifs of Inscriptions and Birds on Samani Period Pottery (Nishabur, 3rd and 4th Centuries A.H.) with Tang Period Pottery in China (Changsha, 7th to 10th Centuries AD) Based on Gestalt Theory*

Afsaneh Jafartayari^{1}, Alireza Khajeh Ahmad Attari², Farnaz Masoumzadeh³**

¹Master of Handicrafts, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Isfahan University of Art, Isfahan, Iran.

²Associate Professor, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Isfahan University of Art, Isfahan, Iran.

³Assistant Professor, Department of Visual Communication, Faculty of Visual Arts, Isfahan University of Art, Isfahan, Iran.

(Received: 19 Sep 2022; Accepted: 28 Dec 2022)

Pottery in the Samani period (3rd and 4th centuries AD) was one of the most important artistic periods, and the importance of these pottery is due to the presence of various inscriptions in Kufic script and the use of birds in calligraphy. The open mind and without prejudice of the Samanid government, along with the promotion of Islam and the extensive connections of the Samanids in different regions and their influence on pre-Islamic art, has provided the basis for the expansion of science and culture and the prosperity and creativity of this period. On the other hand, due to the connection that Iranians established with China through Central Asia and the Uyghur people, the Persian language had influence in that region and reached China as well. This shows the closeness of the two Kufi and Chinese scripts in terms of form, and although both regions had special values and rules for calligraphy, so far no focused research has been done on the influence of these two scripts on each other. In this regard, the question has been raised that the variety of Kufic lines and the simplification of bird motifs in Samani pottery have similarities with the Tang pottery motifs and its thinking? This article aims to know the common visual and semantic features of calligraphy and other pottery motifs of the two regions of Neishabur and Changsha, based on the assumption that the intercultural relations between these two civilizations in form and content are based on the cycle of time, the cycle of nature and especially the relationship between man and the world. It is the existence that is represented through the elements of nature in decorations. This research method is descriptive and analytical, and Gestalt design principles have been used in an adaptive manner. Gestalt, or the totality of perceived experience, is the rules that determine the relationship between forms. Principles that have been used the most in visual arts. At the same time, what we have

experienced in the third century BC in Chinese philosophy and in the language of Lao Tzu, and in Iran in the third and fourth centuries of Hijri in the thought of Akhwan al-Safa, has been seen later in the twentieth century. Gestalt design principles show that these principles were considered centuries before and after Christ and during the Islamic period in Iran. The sampling method was non-random and purposeful, and for this purpose, five bowls were prepared from each of the two regions (Neishabur and Changsha) were selected, and the library method was used to collect information. The results of this research showed that the motifs of both Neishabur and Changsha pottery follow similarities, continuities, common fates and other gestalt design principles and both regions are influenced by Daoist (Chinese) and Islamic (Iran) thinking. In the meantime, considering the presence of Works of Chinese pottery found in Iran and the relations established between Iran and China, it can be seen that there are traces of Chinese thought in Iran and its art.

Keywords

Nishabur Pottery, Changsha Pottery, Samani Period, Tang Period, Pottery Motifs, Gestalt.

Citation: Jafartayari, Afsaneh; Khajeh Ahmad Attari, Alireza and Masoumzadeh, Farnaz (2023). A Comparative Study of the Motifs of Inscriptions and Birds on Samani Period Pottery (Nishabur, 3rd and 4th Centuries A.H.) with Tang Period Pottery in China (Changsha, 7th to 10th Centuries AD) Based on Gestalt Theory, *Journal of Fine Arts: Visual Arts*, 28(1), 45-55. (in Persian)

*This article is extracted from the first author's master thesis, entitled: "Study of Visual features of bird motif and pottery letters of Samanid ceramic (Nishapur) with based on the design principles of Gestalt in order to design wooden jewelry" under the supervision of the second and the third authors.

** Corresponding Author: Tel: (+98-913) 2670013, E-mail: a_jafartayari@yahoo.com